

HØRINGSSVAR VEDRØRENDE NY KIRKEORDNING

Fra Anna Ramskov Laursen, fung. sokneprest i Leirfjord, Nord-Helgeland prosti.

Her kommer mine kommentarer og innspill til forslag til ny kirkeordning for Dnk.

Kommentar til § 4

Paragraf 4 omhandler store teologiske emner på en svært komprimert måte, og her er det mye som virker lite gjennomtenkt. Hele paragrafen bærer preg av å trenge en dypere teologisk gjennomgang knyttet opp mot læreskriftene i § 1 i forslaget til kirkeordning. Her kommer mine kommentarer og forslag:

1. *«Dnk skal forkynne evangeliet, forvalte sakramentene og utøve nestekjærlighet.»*
Her er det for det første en sammenblanding av hva kirken skal være (forsamlingen av de dømte) og hva dens ansatte skal gjøre, jf punktene V, VII og VIII i Augustana. Dernest – hvis man først vil remse opp hva som er kirkelig ansattes oppgaver eller hvilke områder Dnk skal jobbe på, bør dette utvides til å gjelde også trosopplæring, kirkemusikk etc.
For det tredje: Å skrive ‘nestekjærlighet’ inn i en kirkeordning er nokså komplisert. Kjærlighet kan ikke forordnes, og hvis det skal stå der, bør det også stå noe om at kirkens aller viktigste oppdrag er å elske Gud av all sin makt og kraft. Nestekjærlighet kan heller ikke stå som overskrift over bare diakonenes oppgave, den gjelder alle dømte.
2. *«I gudstjenesten samles menigheten.»*
Det er noe veldig dennesidig over formuleringene i kirkeordningen. Det gjelder ikke minst når gudstjenesten omtales. Derfor foreslås følgende endring:
Nytt forslag: *I gudstjenesten samles menigheten om den oppstandne Kristus.*
3. *«Der utrustes og sendes den slik at kirken kan virkeliggjøre sitt kall ...»*
En slik forståelse av hva som skjer i gudstjenesten er reduksjonistisk og ekskluderer alle de som kommer til gudstjenesten av andre grunner enn for å virkeliggjøre kirkens kall, jf Augustana, punkt VII og VIII.
Den kan også gi inntrykk av at gudstjenesten bare skal være for sine supermedlemmer, personlig kristne, for kjernemenigheten eller hvilke ord man ønsker å bruke. For hvor er det plass til den tvilende, undrende, lengtende, ensomme, syke, sørgende, osv., til dem som leter etter fellesskap, etter gudskontakt, etter håp og indre helbredelse i en slik definisjon av hva gudstjenesten er?
Kirkens viktigste oppgave er å samles om Kristus og å betjene sine medlemmer, ikke å gjøre dem til objekter for at kirkens misjonskall kan virkeliggjøres. Det kommer derimot som en følge av at evangeliet forkynnes og leves ut i hele sin fylde i menigheten.

Kommentar til § 6

Hvor har det blitt av soknepresten i dette forslaget? Jeg mener det bør stå at hvert sogn/menighet skal ha en sokneprest, og ikke bare en ordnet prestatjeneste.

Kommentar til § 11 Tilhørighet og medlemskap

§ 11, 1. avsnitt, kan da helt umulig være tenkt godt nok igjennom teologisk og juridisk med henblikk på hvem som kan være medlem i Den norske kirke. Med de kravene som er satt opp her, vil man fort komme i trøbbel. Her er noen eksempler:

Eksempler

«Lovlig opphold i riket» - alle asylsøkere som har sine søknader til behandling hos myndighetene, har lovlig opphold i riket mens søknaden blir behandlet. Først når et eventuelt endelig avslag foreligger og man fortsatt blir værende i Norge, har man ikke lenger lovlig opphold. Med forslaget som foreligger, betyr det at en asylsøker som blir døpt mens søknaden er til behandling, blir medlem av Dnk, men vil miste medlemskapet hvis vedkommende får avslag på opphold. Det kan ikke begrunnes teologisk og vil også være upraktiserbart i forhold til inn- og utmelding.

Lokalt har vi ved flere anledninger døpt utenlandske statsborgere, både voksne og barn, som ikke er bosatt i Norge, men som av en eller annen grunn likevel ønsker å bli døpt i Norge. Det kan for eksempel være fordi de har familie her, eller at den ene forelderen til et utenlandsk barn er norsk. Det er fullstendig uholdbart at disse ikke kan meldes inn i Den norske kirke.

Lokalt er det ansatt flere prester med utenlandsk bakgrunn, som er meldt inn i Dnk ved flytting til Norge. De er sannsynligvis også fortsatt medlem av kirkesamfunn i hjemlandet, dersom de ikke aktivt har meldt seg ut. Om de skulle velge å flytte ut av Norge, vil det være naturlig at de fortsetter medlemskapet i Dnk inntil de eventuelt aktivt melder seg ut. I hvert fall vil det være det for meg, som er ordinert til prest i Dnk. Dnk kan jo heller ikke melde dem ut selv, så de vil uansett stå som medlemmer.

Dette var noen eksempler, det finnes sikkert flere.

Teologisk uholdbart

Teologisk er det uholdbart at Den norske kirke vil si nei til medlemskap til dømte mennesker som ønsker å bli medlem, slik § 11, 1. avsnitt, legger opp til. Dette er en form for utestenging og diskriminering som jeg mener Dnk vil få problemer med å forsvare teologisk. Det er også i strid med Dnk's målsetting om å være en *misjonerende* kirke. For hvordan kan man forsvare å misjonere overfor ikke-dømte og samtidig ikke ville ha dem som medlemmer?

To slags medlemskap

Problemet i paragraf 11 er sannsynligvis at to ting er blandet sammen, nemlig medlemskap knyttet til dåp eller aktiv innmelding etter dåp i et annet kirkesamfunn, og medlemskap som staten gir støtte til etc. Derfor må det prinsipielt avklares om det skal være to nivåer av medlemskap i Dnk, ett hvor man er medlem i kraft av dåp eller aktiv innmelding, og ett hvor

Dnk kan få tildelt støtte for medlemskapet og hvor man har stemmerett ved kirkelige valg etc. Jeg mener at det må være to slike nivåer. Jeg vil derfor foreslå følgende nye formulering til § 11, 1. avsnitt:

Forslag til ny formulering av § 11, 1. avsnitt:

Alle som er døpt i Den norske kirke eller døpt i et annet kristent trossamfunn og aktivt har meldt seg inn Den norske kirke, er medlemmer. Bare medlemmer som er registrert i Folkeregisteret som bosatt i Norge, teller som støtteberettigede medlemmer. Ingen kan samtidig være medlem av Dnk og et annet trossamfunn i Norge.

En slik måte å skille og registrere medlemmer på, bør også kobles med et kirkeboksystem hvor de som er registrert som medlemmer i Dnk, men ikke er registrert i Folkeregisteret (utenlandske statsborgere bosatt i utlandet, asylsøkere med eller uten lovlig opphold etc.) vil bli oppgradert til støtteberettigede medlemmer i det øyeblikket de blir registrert i Folkeregisteret med norsk personnummer eller D-nummer (for asylsøkere skjer det når de får opphold, for andre utenlandske statsborgere ved flytting til Norge). Og motsatt – i det øyeblikket et medlem blir registrert som flyttet ut av Norge i Folkeregisteret, blir medlemskapet gjort om til ikke-støtteberettiget. Det forutsettes da at medlemmer av Dnk som er norske statsborgere og bosatt i utlandet, ikke er støtteberettiget. Dersom for eksempel Sjømannskirkens ansatte i utlandet skal ha spesialordning, må dette klargjøres i kirkeordningen.

Generell kommentar til forslaget om ny kirkeordning

Det er veldig viktig at den nye kirkeordningen ikke låser fast kirkens framtidige struktur, både i forhold til én eller to arbeidsgiverlinjer og hvem som skal være arbeidsgiverinstans, men også i forhold til om den nye loven om trossamfunn som skal vedtas til våren. Om den fastsetter at all finansiering av Dnk fremover skal være statlig, vil f eks fellesrådenes funksjon og oppgaver kunne bli drastisk forandret.

Sandnessjøen 12. desember 2018

Anna Ramskov Laursen

Fung. sokneprest, Leirfjord